

# Den nya strandlagen får nedgörande kritik

## Skola markägarna betala naturreservaten?

### *Onödigt och skadligt för Gotlands del.*

Överlantmätare Göran Hillert, som nu avgivit begärt yttrande till lantmäteristyrelsen över fritidsutredningens betänkande med förslag till reglering av strandbebyggelsen m. m., framhåller bl. a., att förslaget icke utan genomgripande omarbetning och omgestaltning kan läggas till grund för en lagstiftning.

Av den i betänkandet förebragta utredningen torde framgå, säger hr Hillert, att restriktiva bestämmelser äro nödvändiga för att bevara strandområdena orörda och för att bibehålla naturstranden för allmänheten i den utsträckning så kan ske utan att andra berättigade intressen trädas för nära. Fråga är emellertid om de föreslagna bestämmelserna, som innebära ett rigoröst intrång på jordägarerätten, äro nödvändiga till förhindrande av en olämplig strandbebyggelse.

Det framstår för överlantmätaren såsom enklast och naturligast att genom överarbetning av stadsplanelagen och jorddelningslagen få till stånd en lagstiftning, varigenom de beslutande myndigheterna kunde ingripa till förhindrande av olämplig bebyggelse eller styckning invid våra havs- och insjöstränder. Att såsom fritidsutredningen tänkt sig tillskapa ett 500 meter brett skyddsbälte längs hela vår kust och de större sjöarna synes verka allt för schablonmässigt och rent av orimligt. Här kan icke vara tal om att den glest befolkade Norrlandskusten eller största delen av Gotlandskusten kan jämföras med exempelvis Västkusten eller kuststräckorna utefter de större städerna. Det är framför allt i närheten av större samhällen som sportstugu- och sommarnöjesbebyggelsen visat sig försvåra allmänhetens tillträde till stränderna, och det borde därför vara till fyllest att de restriktiva bestämmelserna i huvudsak begränsades till att avse dessa speciellt ömtåliga kuststräckor.

**Kommunerna böra själva förvärva friluftreservat.**

Då det i första hand måste anses vara en angelägenhet för städer och andra samhällen att bereda befolkningen möjlighet till ett hårdande och friskt liv ute i naturen bör det

ankomma på kommunerna själva att göra framställning om skydd av den kuststräcka som samhället anser sig böra förvärva. Förutom vad som kan vara nödvändigt till naturreservat för de större samhällena måste man naturligtvis räkna med att behov föreligger att tillskapa skyddsområden utefter vissa andra delar av vår havskust och våra större insjöar. Rörande sådana stränder borde det åligga länsstyrelserna att utreda och besluta om byggnads- och styckningsförbud.

**Markägaren bör ej betala kostnaderna!**

Då det är ett samhälleligt eller allmänt socialt intresse att genom skyddsåtgärder skapa tillgång till friluftsområden för den sportande, turistande och friluftsälskande allmänheten bör markägaren icke drabbas av någon som helst kostnad som uppkommer för utredning och bestämmande av gränserna för ett skyddsområde. Såsom lagförslaget nu är avfattat kommer markägaren icke allenast att belastas med utredningskostnader utan kommer därjämte i många fall att lida en betydande förlust genom den föreslagna strandregleringen. Atskilliga exempel härpå kunna anföras. Vad som anförts i

(Forts. å sid. 3.)